

Sygn. akt II Ca 88/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Żurawska

Sędziowie: SO Maria Kolcz

SR Kamil Majcher (del.)

Protokolant: Violetta Drohomirecka

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2015 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa P. M.

przeciwko Skarbowi Państwa – (...) w K.

o zapłatę 17.850 zł

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 7 listopada 2014 r., sygn. akt I C 133/14

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 88/15 (transkrypcja wygłoszonego uzasadnienia)

Początek tekstu

[Sędzia sprawozdawca 00:00:00.208]

...dnia 26 marca Sąd Okręgowy w Świdnicy po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2015 roku w Świdnicy na rozprawie sprawy z powództwa P. M. przeciwko Skarbowi Państwa -(...) w K. o zapłatę 17.850 złotych na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 7 listopada 2014 roku, sygnatura akt I C 133/14 oddala apelację. Będzie wygłoszone uzasadnienie do sprawy II Ca 88/15. Apelacja nie jest uzasadniona, Sąd Okręgowy rozpoznając niniejszą sprawę wziął pod uwagę ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy, gdyż są one prawidłowe i znajdują oparcie w zebranych materiale dowodowym. Przechodząc do oceny wniesionej apelacji należy stwierdzić, że zarzuty w niej podniesione nie są trafne. Pierwszy z zarzutów, na jakie powołuje się skarżący dotyczył nie ustanowienia na jego rzecz pełnomocnika z urzędu, w ocenie Sądu Odwoławczego ten argument jednak nie jest trafny. Sąd Rejonowy oddalił, bowiem wniosek powoda o ustanowienie mu pełnomocnika z urzędu uznając, iż udział takiego pełnomocnika nie jest potrzebny, zaś orzeczenie to zostało poddane kontroli instancyjnej. Z protokołu przesłuchania powoda na rozprawie w dniu 8 sierpnia 2014 roku w żaden sposób nie wynika, by swoboda jego wypowiedzi była ograniczona, jego zeznania świadczą, zaś o tym, iż mógł on się wypowiedzieć na temat wszystkich niedogodności, które jego zdaniem zaistniały

w czasie, kiedy odbywał on kare pozbawienia wolności w (...) w K.. Nie można się również zgodzić ze skarżącym, że Sąd Rejonowy nie wyjaśnił wszystkich istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy okoliczności. Odnośnie zarzutu związanego z nieistnieniem świetlicy należy stwierdzić, iż nie znalazły one potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym. Z informacji znajdującej się na karcie 104 akt wynika, bowiem, że takowa świetlica w (...) funkcjonuje, a o jej istnieniu świadczy również treść Zarządzenia numer (...) dyrektora (...) w K. z dnia 7 września 2011 roku, z którego wynika, że zajęcia kulturalno-oświatowe, grupowe są prowadzone w świetlicy centralnej, mówi o tym paragraf 4 tego zarządzenia. Należy przy tym podkreślić, że obowiązek zapewnienia osadzonemu zajęć kulturalno-oświatowych nie wynika wprost z żadnego przepisu. W paragrafie 39 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności stwierdzono jedynie, że do środków oddziaływania na skazanych należy między innymi działalność kulturalno-oświatowa. Nawet, więc jeśli się zdarzyło, że powód podczas swego pobytu, to jest w okresie 5,5 miesiąca w jednostce w K. faktycznie z tejże świetlicy nie korzystał nie można uznać, by była to dla niego szczególna uciążliwość świadcząca o braku godnych warunków odbywania kary pozbawienia wolności. Wbrew stanowisku skarżącego Sąd Rejonowy wyjaśnił także kwestię związane z rzekomym przeludnieniem cel. Z informacji strony pozwanej, karta 87 wynika, wprost, że w okresie, kiedy powód przebywał w (...)w K. problem ten nie istniał, zaś P. M. był osadzony w pomieszczeniach, w których została spełniona norma wynikająca z artykułu 110 Kodeksu karnego wykonawczego, to jest zapewnienie każdemu osadzonemu powierzchni nie mniejszej niż 3 metry kwadratowe. Jeśli, zaś chodzi o wentylację cel to jak wynika z protokołu z okresowej kontroli przewodów kominowych, dymowych i wentylacyjnych znajdujących się na karcie 105 do 107 akt przeprowadzonych przez (...) w roku 2011 nie stwierdzono nieprawidłowości w zakresie wentylacji pomieszczeń w przedmiotowym (...). Nie potwierdziły się również zarzuty powoda, co do zawilgoconych, czy też bardzo brudnych cel. Z informacji (...), karta 98 wynika, bowiem, że w pomieszczeniach nie występuje grzyb, stan powłok malarskich jest średni, występują ubytki farby na ścianach i suficie spowodowane normalną eksploatacją i celową dewastacją osadzonych. Jeśli, zaś chodzi o takie niedogodności jak brak ciepłej wody w celach wynikający z faktu nieistnienia odpowiedniej instalacji wodociągowej, czy też ograniczenia w ciągłym dostępie do prądu w gniazdkach elektrycznych wynikające z konieczności czynienia oszczędności i zgodnych z Zarządzeniem dyrektora (...), to trzeba stwierdzić, że tego typu ograniczenia stanowią naturalną uciążliwość związaną z odbywaniem kary pozbawienia wolności. Przepisy odnoszące się do warunków odbywania kary pozbawienia wolności określają jedynie minimalne wymogi, jakie powinny być tu spełnione. Z żadnego, zaś przepisu nie wynika, aby konieczne było zapewnienie osadzonemu stałego dostępu do ciepłej wody, czy też stałego korzystania z energii w gniazdkach elektrycznych. Skarżący zarzucał również, że kontakty telefoniczne były realizowane w zbyt krótkim czasie, należy jednak podkreślić, że odbywały się one zgodnie z Zarządzeniem dyrektora (...) w sprawie porządku wewnętrznego na oddziałach dla recydywistów penitencjarnych odbywających karę w warunkach (...) typu zamkniętego. Powód, zaś był osadzony w takiej części zakładu i z uwagi na tą okoliczność czas rozmów telefonicznych podlegał określonej ograniczeniu. Jak, zaś wynika z odpowiedzi na pozew dostęp nielimitowany do rozmów telefonicznych jest przewidziany dla osadzonych przebywających w zakładzie typu pół otwartego. Odnosząc się do zarzutów związanych z prawem powoda, do dostępności do łaźni należy stwierdzić, że stosownie do paragrafu 30 ustęp 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 sierpnia 2003 roku w sprawie regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności skazany korzysta, co najmniej raz w tygodniu z ciepłej kąpieli, taka też możliwość została powodowi zapewniona. Jednak jego zdaniem ograniczenie kąpieli do 7 minut oraz to, że kąpiel ta odbywała się we wspólnym pomieszczeniu dla wszystkich osadzonych naruszały jego dobra osobiste, to jest prawo do higieny i prawo do intymności. O ile można zgodzić się ze skarżącym, że ograniczenie cotygodniowej kąpieli do czasu 7 minut, czy też organizowanie jej w taki sposób, że nie są zachowane warunki intymności może być uznane za nieprawidłowość, jednakże okoliczności te w ocenie Sądu Okręgowego nie uzasadniają zasądzenia na jego rzecz zadośćuczynienia. Jak wynika z orzecznictwa Sądu Najwyższego nie każde, bowiem naruszenie dóbr osobistych osadzonego daje mu prawo do zadośćuczynienia. Należy, bowiem pamiętać, że generalnie w (...) nie ma fizycznych możliwości zapewnienia każdemu osadzonemu intymności, gdyż osadzeni, na co dzień funkcjonują w grupie, rozbierają się we wspólnych celach tak, więc z przyczyn dość oczywistych ich prawo do intymności jest ograniczone. Trzeba również podkreślić, że o naruszeniu dobra osobistego w postaci uchybienia godności w (...) nie można mówić w przypadku pewnych uciążliwości lub niedogodności związanych z samym pobytom w takim zakładzie, polegającym na przykład na niższym od oczekiwanego standardzie celi lub urządzeń sanitarnych dla wielu, bowiem ludzi nieodbywających kary pozbawienia wolności warunki mieszkaniowe bywają również trudne,

na przykład z powodu braku dostępu do bieżącej, ciepłej wody. Wreszcie należy podkreślić, że warunki, w jakich przebywał powód w (...) w K. dotyczyły wszystkich osadzonych, nie był on, więc traktowany w sposób szczególny, zaś niedogodności, jakie musiał znosić nie przekroczyły pewnego progu dolegliwości w kontekście artykułu 3 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 roku. Zdaniem Sądu Okręgowego warunki bytowe w (...) w K. nie doprowadziły do niehumanitarnego i poniżającego traktowania powoda i z tych też względów jego apelacja, jako nieuzasadniona podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 kpc. (...)

[koniec części 00:08:46.204]